

Э. Фонъ-Штернъ — О поддѣлкѣ предметовъ классической древности на югѣ Россіи (Журналъ Министерства Народ. Просвѣщенія 1896, XII с. 129—159).

Фальсифікація античних старинностей на українськiм Чорноморю, території колишніх грецьких кольоній й багатих античних находок, стала за остатніх кільканадцять літ приберати дуже великі розміри. Підробляють ся глиняні вироби, написи і останніми часами особливо — золоті окраси; фальсифікати останніми часами виробляють ся так зручно, що й спеціалісти нерас ловились на принаду. Неб. Е. Курціус колись читав реферат про ольбійську діалему, що показала ся потім фальшивою, а недавно признана фальсифікатом куплена Люврьським музеєм корона царя Сайта-ферна в Ольбії, і з сього вивязалась європейська полеміка між оборонцями автентичности й противниками; підроблені ніби ольбійські і т. под. річи стрічають ся в значнім числі в музеях. Се все звернуло особливу увагу на сі фальсифікати: д. Латишов писав недавно про підроблені написи, д. Делягард і д. Штерн про підроблені річи (в Записках одеського історич. товариства), а на останнім археологічнім конгресі в Ризі д. Штерн виступив з рефератом, що про нього тепер говоримо: він переглядає тут ріжні категорії фальсифікатів і особливу увагу звертає на золоті вироби (ширше говорить він про люврьську корону Сайта-ферна, доводячи її неправдивість): задачою його було меж иньшим — щоб конгрес взявсь до наради над способами винищення сїєї фабрикації фальсифікатів; одначе якихось практичних способів для того не знайдено, і конгрес прийняв лише резолюцію самого референта: опублікувати на головних європейських мовах обіжник про фальсифікацію для популяризації в кругах учених і збирачів.

Д. Штерн меж иньшим згадує про фальсифікацію старинностей т. зв. великокняжого пернода в Києві. Хоч фабрикація їх, скільки знаємо, і не прибрала ще такої великості, як античних старинностей (між иньшим — через меньшу приступність взірців), одначе було-б дуже пожаданим, щоб і на сю фабрикацію завчасу звернено увагу, як се тепер стало ся в чорноморськими антиками.

М. Г.

Andrzeja Kucharskiego relacya z naukowej podróży po Słowacyi (Spiżu) 1827 roku (Lud 1896, ст. 1—5).

Статя ся невеличка, але дуже цікава для нас тому, що в ній є місця про Угорських Русинів. Місця ті наведу в цілости, наперед скажу однакож кілька слів про Кухарського для зрозуміння річи. Андрій Кухарський (ур. 1795, † 1862), польський фієльольог і етнограф, подорожував на кошт варшавської едукацийної власти пять літ по Словян-